

Dosarul nr. 2ra-1293/18

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) O. Parfeni

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

DECIZIE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari

examinând recursurile declarate de Ministerul Justiției și Timofti-Rusanovscaia Tatiana, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Timofti-Rusanovscaia Tatiana împotriva Ministerului Justiției și Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Primăria municipiului Chișinău și executorul judecătoresc Gîlcă Iurie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției, admis apelul declarat de Timofti-Rusanovscaia Tatiana și modificată hotărârea din 10 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 20 octombrie 2016 Timofti-Rusanovscaia Tatiana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției și Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Primăria municipiului Chișinău și executorul judecătoresc Gîlcă Iurie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a invocat că activează în calitate de procuror în Procuratura Botanică municipiul Chișinău din 22 aprilie 2005.

La 19 septembrie 2007 a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, prin care a solicitat obligarea asigurării cu spațiu locativ.

Astfel prin hotărârea din 26 noiembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău acțiunea înaintată a fost admisă, iar prin decizia din 02 aprilie 2008 a Curții Supreme de Justiție, a fost menținută hotărârea din 26 noiembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău.

A menționat că executorul judecătoresc a întreprins un șir de acțiuni privind executarea hotărârii din 26 noiembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău, însă nu a fost asigurată cu spațiu locativ.

Totodată, a relatat că la 28 martie 2016 a încheiat cu Primarul General al municipiului Chișinău o tranzacție de împăcare, prin care ultimul și-a asumat obligația de a achita contravaloarea unui apartament cu 3 odăi în sumă totală de 42 164 de euro, iar prin procesul-verbal al executorului judecătoresc din 14 aprilie 2016, au fost consemnate condițiile tranzacției de împăcare.

La 08 august 2016, executorul judecătoresc a emis ordinul incaso nr. 390, prin care a dispus încasarea sumei de 42 164 de euro în beneficiul său în scopul executării hotărârii din 26 noiembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău, iar prin scrisoarea Trezoreriei din 19 august 2016 din motive formale s-a refuzat în executarea ordinului incaso.

A precizat că pe o perioadă mai mare de 8 ani nu a fost executată hotărârea judecătorească privind asigurarea cu spațiu locativ, astfel fiind nevoită să suporte cheltuieli legate de închirierea spațiului locativ.

Reclamanta Timofti-Rusanovscaia Tatiana solicită constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 26 noiembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău privind asigurarea cu spațiu locativ, încasarea sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea sumei de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 26 decembrie 2016, avocatul Petru Coșleț a depus în interesele Tatianei Timofti-Rusanovscaia cerere de majorare a pretențiilor (f.d. 58-60).

În motivarea cererii, a menționat că deoarece Timofti-Rusanovscaia Tatiana nu a fost asigurată cu spațiu locativ, ea a fost nevoită să închirieze un apartament cu 2 odăi și să suporte prejudiciul material în sumă de 250 de euro lunar.

A solicitat suplimentar încasarea sumei de 9 000 euro cu titlu de prejudiciu material pentru închirierea spațiului locativ.

Prin hotărârea din 10 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea depusă de Timofti-Rusanovscaia Tatiana a fost admisă parțial.

S-a constatat încălcarea dreptului Tatianei Timofti-Rusanovscaia la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 26 noiembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău în perioada 04 februarie 2008 – 10 februarie 2017.

S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul Tatianei Timofti-Rusanovscaia suma de 40 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 3 000 euro cu titlu de prejudiciu material cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii din 26 noiembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău și suma de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, acțiunea depusă de Timofti-Rusanovscaia Tatiana a fost respinsă.

Prin decizia din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției, admis apelul declarat de Timofti-Rusanovscaia Tatiana și modificată hotărârea din 10 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în partea încasării de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul Tatianei Timofti-Rusanovscaia a sumei de 40 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cu majorarea acestuia până la suma de 80 000 lei.

În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 09 ianuarie 2018 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Recurentul Ministerul Justiției în motivarea recursului a menționat că instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe eronat a interpretat normele de drept material care reglementează aprecierea prejudiciului material și moral.

Astfel a reiterat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra circumstanțelor ce justifică încasarea prejudiciului material din bugetul de stat.

A specificat că contractul de locațiune prezentate nu justifică cu certitudine suportarea prejudiciului material.

Totodată, a relevat că hotărârea a cărei neexecutare se invocă, obligă administrația publică locală să acorde spațiu locativ în posesie și folosință și nicidecum în proprietate privată (dreptul de proprietate asupra imobilului nu se transmite, ci doar atributul de folosire, utilizare), iar intervalul de acțiune al acestui drept este direct proporțional cu durata de activitate în cadrul instituției respective.

În acest sens recurentul a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care precizează că prejudiciul material pretins nu poate fi compensat în circumstanțele în care hotărârea judecătorească neexecutată nu stipulează titlul de proprietate ci doar chirie (Panov versus Moldova).

La fel, a relatat că în anumite situații, acordarea de satisfacții materiale nu constituie o regulă, or în materia drepturilor omului o recunoaștere oficială și publică a violării constituie uneori prin sine o satisfacție (cazul Amihalachioaie c. Moldovei).

Referitor la cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4 000 lei, recurentul Ministerul Justiției a relatat că Timofti-Rusanovscaia Tatiana urmează să justifice cheltuielile de asistență juridică solicitate din dări de seamă ale avocatului cu privire la asistența juridică prestată și justificarea onorariului perceput de către avocat.

La 13 martie 2018, Timofti-Rusanovscaia Tatiana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Recurenta Timofti-Rusanovscaia Tatiana, în motivarea recursului a menționat că instanțele de judecată nu au aplicat legea materială care trebuia să fie aplicată și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului în cauze similare, iar în consecință i-a fost încălcat dreptul său la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 24 octombrie 2017, iar la 04 decembrie 2017 în adresa părților a fost expediată decizia instanței de apel (f.d. 182), însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei instanței de apel, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, recursurile declarate de Ministerul Justiției la 09 ianuarie 2018 și de Timofti-Rusanovscaia Tatiana la 13 martie 2018, se consideră depuse în termenul prevăzut de lege.

Prin încheierea din 04 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate de către Ministerul Justiției și Timofti-Rusanovscaia Tatiana au fost considerate admisibile.

Prin referința depusă la 10 iulie 2018, Timofti-Rusanovscaia Tatiana a relatat că argumentele recursului Ministerului Justiției sunt neîntemeiat și nefondate. Jurisprudența CtEDO invocată de Ministerul Justiției, nu este aplicabilă speței. A solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile cererilor de recurs, Colegiul consideră necesar de a admite recursurile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

La caz se constată că prin hotărârea din 26 noiembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău (devenită irevocabilă prin decizia din 02 aprilie 2008 a Curții Supreme de Justiție), s-a admis acțiunea depusă de Timofti-Rusanovscaia Tatiana și obligat Consiliul municipal Chișinău să emită actul administrativ privind asigurarea Tatianei Timofti-Rusanovscaia cu locuință (apartament sau casă) de serviciu pentru perioada de activitate în localitatea dată (f.d. 24-25).

Prin încheierea executorului judecătoresc Doroftei Igor din 01 aprilie 2016 a fost strămutat către executorul judecătoresc Gîlcă Iurie spre executare documentul executoriu din 26 noiembrie 2007 eliberat de Curtea de Apel Chișinău.

La data de 12 aprilie 2016, creditorul urmăritor Timofti-Rusanovscaia Tatiana a înștiințat executorul judecătoresc referitor la faptul că la 28 martie 2016 a încheiat cu Primarul General al municipiului Chișinău tranzacția de împăcare, solicitând consemnarea prevederilor tranzacției de împăcare în procesul-verbal.

Astfel la data de 14 aprilie 2016 de către executorul judecătoresc Gîlcă Iurie a fost întocmit procesul-verbal de consemnare a condițiilor tranzacției de împăcare din 28 martie 2016, în care a stabilit că: debitorul Primăria municipiului Chișinău va achita creditorului Timofti-Rusanovscaia Tatiana costul mediu al unui apartament cu două odăi în municipiul Chișinău cu suprafața de 63,5 m.p., convenind de comun acord că suma finală pentru un metru pătrat achitat de debitor este de 564 de euro. Totodată, termenul de achitare a fost stabilit până la data de 28 aprilie 2016 (f.d. 13).

La 19 aprilie 2016 executorul judecătoresc Gîlcă Iurie a expediat în adresa Primăriei municipiului Chișinău procesul-verbal de consemnare a condițiilor tranzacției de împăcare din 28 martie 2016 și tranzacția de împăcare pentru executare.

La 14 iulie 2016 creditorul urmăritor Timofti-Rusanovscaia Tatiana a solicitat executorului judecătoresc executarea procesului-verbal de consemnare a condițiilor tranzacției de împăcare, cu înaintarea ordinului incaso la conturile debitorului.

La 15 iulie 2016 la contul Primăriei municipiului Chișinău a fost înaintat ordinul incaso nr. 389, prin care s-a solicitat executarea sumei de 927 021,92 de lei, echivalentul a 42 164 de euro conform cursului oficial al Băncii Naționale la ziua înaintării ordinului incaso.

Prin scrisoarea din 02 august 2016 Trezoreria teritorială Chișinău a expediat în adresa executorului judecătoresc Gîlcă Iurie fără executare ordinul incaso nr. 389 din 15 iulie 2016 pe motiv că în documentele prezentate spre executare sunt indicați executori judecătorești diferiți, iar încheierea cu privire la strămutarea documentului executoriu nu a fost prezentată.

Astfel la data de 08 august 2016 repetat pe contul Primăriei municipiului Chișinău a fost înaintat ordinul incaso nr. 390, iar prin scrisoarea din 19 august 2016, pe aceleași motive Trezoreria teritorială Chișinău a expediat în adresa executorului judecătoresc Gîlcă Iurie fără executare ordinul incaso.

La data de 25 august 2016 repetat la contul Primăriei municipiului Chișinău a fost înaintat ordinul incaso nr. 398.

Prin scrisoarea din 09 septembrie 2016, executorul judecătoresc Gîlcă Iurie a fost informat despre faptul că Primăria municipiului Chișinău își retrace semnăturile aplicate pe tranzacția de împăcare din 28 martie 2016 cât și de pe procesul-verbal de consemnare,

solicitând executorului judecătoresc anularea tranzacției de împăcare din 28 martie 2016 și a procesului-verbal de consemnare.

Prin răspunsul din 14 septembrie 2016 executorul judecătoresc Gîlcă Iurie a informat Primăria municipiului Chișinău că executorul judecătoresc nu este împuternicit de a anula tranzacții de împăcare încheiate între părți în faza procedurii de executare silită sau procese-verbale de consemnare a condițiilor tranzacției de împăcare.

La 20 septembrie 2016 Trezoreria teritorială Chișinău a remis în adresa executorului judecătoresc Gîlcă Iurie fără executare ordinul incaso nr. 398 din 25 august 2016.

Deci documentul executoriu nu a fost executat de către Primăria municipiului Chișinău.

La 20 octombrie 2016 Timofti-Rusanovscaia Tatiana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției și Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Primăria municipiului Chișinău și executorul judecătoresc Gîlcă Iurie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 26 noiembrie 2007 Curții de Apel Chișinău privind asigurarea cu spațiu locativ, încasarea sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea sumei de 9 000 euro cu titlu de prejudiciu material pentru închirierea spațiului locativ și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 10 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea depusă de Timofti-Rusanovscaia Tatiana a fost admisă parțial.

S-a constatat încălcarea dreptului Tatianei Timofti-Rusanovscaia la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 26 noiembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău în perioada 04 februarie 2008 – 10 februarie 2017.

S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul Tatianei Timofti-Rusanovscaia suma de 40 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 3 000 euro cu titlu de prejudiciu material cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii din 26 noiembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău și suma de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, acțiunea depusă de Timofti-Rusanovscaia Tatiana a fost respinsă.

Prin decizia din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției, admis apelul declarat de Timofti-Rusanovscaia Tatiana și modificată hotărârea din 10 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, în partea încasării de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul Tatianei Timofti-Rusanovscaia a sumei de 40 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cu majorarea acestuia până la suma de 80 000 lei.

În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Fiind investite cu judecarea prezentei acțiuni, instanțele de judecată au constatat faptul încălcării termenului rezonabil de executare a hotărârii judecătorești.

Totodată, instanța de apel a considerat pripită aprecierea de către prima instanță a cuantumului prejudiciului moral în mărime de 40 000 lei încasat în beneficiul Tatianei Timofti-Rusanovscaia, concluzionând că acesta urmează a fi modificat până la suma de 80 000 lei, ceea ce în opinia instanței de apel reprezintă satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit în urma încălcării dreptului Tatianei Timofti-Rusanovscaia.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că soluția dată de instanța inferioară în speța respectivă este una prematură, în condițiile în care aceasta nu a verificat dacă Timofti-Rusanovscaia Tatiana a suportat cu adevărat cheltuielile solicitate pentru închirierea spațiului locativ, or probele prezentate de aceasta în susținerea pretențiilor sale trezesc dubii rezonabile privitor la autenticitatea acestora.

La caz, instanța de recurs reține că solicitând încasarea prejudiciului material pentru perioada închirierii spațiului locativ pentru ultimii 3 ani, Timofti-Rusanovscaia Tatiana a prezentat drept probă copia contractului de locațiune din 01 ianuarie 2016 încheiat cu Bujor Boris, cu prețul locațiunii în sumă de 250 de euro lunar (f.d. 67).

Conform art. 4 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare și suportarea costurilor și cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 138 alin. (4) Codul de procedură civilă (în vigoare la momentul examinării cauzei), înscrisul se depune în original sau în copie autentificată în modul stabilit de lege, indicându-se locul de aflare a originalului. Înscrisul se depune în original când, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanțele pricinii trebuie confirmate numai cu documente în original sau când copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum și în alte cazuri când instanța consideră necesară prezentarea originalului.

Din materialele cauzei rezultă că întru justificarea cuantumului prejudiciului material solicitat, Timofti-Rusanovscaia Tatiana a anexat 4 recipise, conform cărora i-a transmis lui Bujor Boris plata în mărime de câte 750 de euro pentru perioada locațiunii apartamentului ianuarie - martie 2016; aprilie-iunie 2016; iulie-septembrie 2016 și octombrie - noiembrie 2016 (f.d. 96-99).

Prin prisma normelor de drept menționate, Colegiul consideră că Timofti-Rusanovscaia Tatiana urma să anexeze originalele recipiselor privind încasarea plății chiriei spațiului locativ pentru perioada solicitată, precum și ordinele de încasare, prin care să fie confirmat că Bujor Boris a achitat impozitul pe venit aferent.

Mai mult ca atât, Colegiul reține că instanțele au omis să se expună asupra faptului că contractul de locațiune din 01 ianuarie 2016 încheiat între din 01 ianuarie 2016 încheiat cu Bujor Boris și Bujor Boris, a fost înregistrat la Direcția Administrare Fiscală Botanica numai la 15 decembrie 2016 (f.d. 67).

Or, conform art. 90¹ alin. (3⁴) din Codul Fiscal, începând cu 01 ianuarie 2008 persoanele care nu desfășoară activitate de întreprinzător și transmit persoanelor fizice în posesie și/sau folosință (locațiune, arendă, uzufruct) proprietate imobiliară sunt obligate, în termen de 3 zile de la data încheierii contractului, să înregistreze contractul încheiat la subdiviziunea Serviciului Fiscal de Stat în raza căruia sunt deservite și să achite lunar, cel mult la data de 2 a lunii în curs un impozit în mărime de 7% din valoarea contractului.

Deci atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au apreciat probele respective prin prisma pertinentei și admisibilității acestora.

Prin urmare, Colegiul constată că instanțele inferioare urmau să stabilească dacă Timofti-Rusanovscaia Tatiana a suportat cu adevărat prejudiciul material solicitat în legătură cu neexecutarea hotărârii din 26 noiembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată, inclusiv instanțele de apel sunt obligate de a motiva hotărârile sale. În special, decizia instanței de apel trebuie să conțină circumstanțele cauzei constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei referitor la admiterea sau respingerea apelului, alte chestiuni

ce au fost soluționate în cadrul judecării pricinii, legea materială și procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanței în caz de respingere a unor probe prezentate de participanți ș.a.

De asemenea, instanța de apel a dispus și majorarea sumei de 40 000 lei cu titlu de prejudiciu moral până la suma de 80 000 lei, cu încasarea acestuia de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor,

Colegiul reține că la examinarea acestor categorii de litigii, mărimea prejudiciului urmează a fi încasată din bugetul de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile, de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și, reexaminând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. c) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de către Ministerul Justiției și Timofti-Rusanovscaia Tatiana.

Se casează integral decizia din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Timofti-Rusanovscaia Tatiana împotriva Ministerului Justiției și Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Primăria municipiului Chișinău și executorul judecătoresc Gîlcă Iurie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari